

«Τι Μπραΐμης, τι Ζαΐμης»

Από που προήλθε αυτή η φράση;

Για το 1821 δίνεται μια ωραιοποιημένη εικόνα ή, στην καλλίτερη περίπτωση, μια απεικόνιση κάποιων στερεότυπων. Η πραγματικότητα όμως ήταν πολύ διαφορετική και συναρπαστική!!!

Τον Ιούνιο του 1826, αφού είχε καταληφθεί από τους Τούρκους το Μεσολόγγι, η Κυβέρνηση, (το Εκτελεστικό) όπως το έλεγαν τότε, αναγκάστηκε να φύγει από το Ναύπλιο και να κρυφτεί στο Μπούρτζι... (μας αρέσει να λέμε ότι το Μπούρτζι ήταν η κατοικία των δημίων, αλλά το κρύβουμε, επιμελώς, πως φιλοξένησε και την ίδια την Κυβέρνηση). Στα στρατεύματα, που είχαν εγκαταλείψει την Ρούμελη, η Κυβέρνηση Ζαΐμη τους έδωσε φρουραρχείες στο Ναύπλιο. Όμως, οι υπό τον Θεόδωρο Γρίβα (άλλη περίπτωση αυτό το παλληκάρι θα μιλήσουμε σε νέο κείμενο γι' αυτόν) δυνάμεις, κατέλαβαν το Παλαμήδι και σταμάτησαν να υπακούουν στην Κυβέρνηση. Στους δρόμους του Αναπλιού διάφορες πολιτοφυλακές (ευγενικά, δεν τις ονομάζουν συμμορίες) αντάλλασαν κουμπουριές. Ο Ζαΐμης μην μπορώντας να λειτουργήσει ως Πρωθυπουργός στην πόλη, μπήκε σε βάρκες και έκανε «πρωτεύουσα» το Μπούρτζι.

Ποιος ήταν ο Πρωθυπουργός του Μπουρτζιού; Νέος, από καλή οικογένεια, μορφωμένος, ωραίος. Ο πατέρας του κοτζάμπασης των Καλαβρύτων. Η οικογένεια ήταν υπό την πολιτική επιρροή του Παλαιών Πατρών Γερμανού!! **Ήδη επί Τουρκοκρατίας, ο δεσπότης της Πάτρας είχε φτιάξει ένα άτυπο «πολιτικό κόμμα»!!!!!!!.**

Όταν ήταν να ξεκινήσει το 21, έγινε μια μυστική σύσκεψη στο Αίγιο (Βοστίτσα το έλεγαν οι ίδιοι). Στη σύσκεψη αυτή ο Παπαφλέσσας προσπάθησε να τους παρακινήσει σε Επανάσταση. Του αντιμίλησαν... όλοι... τον θεωρούσαν, σχεδόν, προβοκάτορα. Οι πιο μυαλωμένοι οι Ανδρέηδες, Ζαΐμης και Λόντος, επιχειρηματολόγησαν πειστικά και πέρασε η άποψη του Γερμανού, που δεν ήθελε επανάσταση τουλάχιστον όχι αυτή την περίοδο. Όταν όμως ξέσπασε η Επανάσταση στις «Παραδουνάβιες Ηγεμονίες» (δλδ. Στην Ρουμανία), κατάλαβαν πως το συνετό ήταν να συμμετάσχουν και αυτοί.

Όμως η Επανάσταση έπρεπε να διοικηθεί. Και έπρεπε να αποκλείσουν από την διοίκηση τα λαϊκά στοιχεία και τους Κλεφτοκαπετάνιους. Έτσι στην πρώτη Εθνοσυνέλευση συσπειρώθηκαν γύρω από τον Μαυροκορδάτο. Ανέλαβαν να μειώσουν τον Κολοκοτρώνη. **Ζαΐμης-Λόντος-Γερμανός** (κάτι σαν τρόικα μου μοιάζει αυτό) προσπαθούσαν να εμποδίσουν τον Γέρο να διοικήσει την πολιορκία της Πάτρας. Θυμωμένος αυτός, μόλις μαθαίνει την εισβολή του Δράμαλη στην Πελοπόννησο, παρατάει την Πάτρα, πηγαίνει στην Τρίπολη, το κλίμα βαραίνει πολύ, ο λαός ένα σύνθημα περίμενε και θα τους πέρναγε μαχαίρι. Αλλά είπαμε ότι ο Ζαΐμης ήταν συνετός άνθρωπος, και ακόμα περισσότερο ο Μητροπολίτης της Πάτρας, ο Γερμανός. Αμέσως, τα βρήκανε με τον Κολοκοτρώνη!!! Τον άφησαν αρχηγό του στρατού, νίκησε τον Δράμαλη, διηύθυνε τις δυο πολιορκίες του Ναυπλίου και της Κορίνθου και

μόλις πήρε τα φρούρια... με σύνεση και πάλι, προσπάθησαν να τον κάνουν πέρα!!!!!!!!!!!!

Τον Μάρτη του 1823, στην Β΄ Εθνοσυνέλευση του Άστρους οι «Δημοκρατικοί» δλδ, Κολοκοτρώνης, Ανδρούτσος, Υψηλάντης, υπέστησαν πολιτική ήττα. Οι «Ολιγαρχικοί» δλδ όλοι οι άλλοι πήραν και πάλι την εξουσία. Ο Κολοκοτρώνης προσπάθησε να διασπάσει τους Ολιγαρχικούς, παίρνοντας με το μέρος του τους Πελοποννήσιους. Έτσι τα έφτιαξε με τον Ζαΐμη, τους Δεληγιανναίους, τον Νοταρά, τον Σισίνη για να ρίξουν την Κυβέρνηση Κουντουριώτη. Ατύχησαν. Η Κυβέρνηση πήρε τα δάνεια, έφερε μισθοφόρους από Ρούμελη (και όχι μόνο) και κατέπνιξε την ανταρσία. **Ο Κολοκοτρώνης και οι περισσότεροι σύμμαχοί του φυλακίστηκαν στην Ύδρα. Δολοφονήθηκε και ο πρωτότοκος γιός του Κολοκοτρώνη ο Πάνος. Ο Ζαΐμης, ο Λόντος και ο Νικηταράς κατέφυγαν πρόσφυγες στην Δυτική Ελλάδα.**

Η διπλή εισβολή, του Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο και του Κιουταχί στην Στερεά, τους έσωσε. Δόθηκε αμνηστία, αλλά και αυτή κουτσουρεμένη. Η Κυβέρνηση Κουντουριώτη είχε κυριολεκτικά κουρελιαστεί. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είχε πάει σπίτι του, (λάκισε) χωρίς να παραιτηθεί!!!! Την άνοιξη του 1826 ξεκίνησε η τρίτη Εθνοσυνέλευση ... οι «Ολιγαρχικοί» για να διατηρηθούν και πάλι στην εξουσία, έσμιξαν μεταξύ τους και έδωσαν την Πρωθυπουργία στον Ζαΐμη. Μόλις εγκαταστάθηκαν στο Ανάπλι, έγινε η πτώση του Μεσολογγιού. Τότε τους ήρθε η ιδέα, να δώσουν την φρουρά του Ναυπλίου σε Ρουμελιώτες και Σουλιώτες. Στόχος να αποκλείσουν τον Κολοκοτρώνη. **(Μεγαλύτερος κίνδυνος για αυτούς ήταν τα λαϊκά στοιχεία, παρά οι Τούρκοι).** Όμως δεν υπολόγισαν την αγάπη για εξουσία του Θεόδωρου Γρίβα...(γνωστός τραμπούκος του δόθηκε και ο τίτλος του Στρατάρχη αργότερα όταν απείλησε τον Όθωνα) έδιωξε το νόμιμο φρούραρχο από το Παλαμήδι, άρχισε απαγωγές για λύτρα!!! και μέσα στην πόλη Ρουμελιώτες με Σουλιώτες αντάλλασσαν πυροβολισμούς... Τι να κάνει ο Ζαΐμης, πήρε την Κυβέρνηση του και πήγε στο Μπούρτζι.

Έμεινε εκεί για δυο μήνες... πήρε μερικές σωστές αποφάσεις, με καλλίτερη να δώσει την αρχιστρατηγία της Ρούμελης στον Καραϊσκάκη. Τον Σεπτέμβριο αποχώρησε από το Μπούρτζι και έψαξε να βρει έδρα στην Ερμιονίδα.

Επανήλθε στο Μπούρτζι το καλοκαίρι του 1827. Είχε ολοκληρώσει τις εργασίες της η Γ΄ Εθνοσυνέλευση, είχε εκλεγεί ο Καποδίστριας ως Κυβερνήτης, είχε οριστεί μια τριμελής Αντικυβερνητική (με την έννοια αντί της κυβέρνησης όχι αντίθετη με αυτή) επιτροπή, είχε εγκατασταθεί στ Ανάπλι και είχε και αυτή καταφύγει στο Μπούρτζι!!! Οπότε ο Ζαΐμης, ως «έμπειρος» τους συμβούλεψε να φύγουν από το Ανάπλι εντελώς... **βέβαια, τους συμβούλεψε να καταργήσουν τον Κυβερνήτη –προτού ακόμα έρθει!!!-**. Το σχέδιο όμως προέβλεπε να βάλει ο Κουντουριώτης το χέρι στην τσέπη και να δωροδοκήσει μερικούς βουλευτές... επειδή όμως ήταν και αυτός συνεισφέρων, και δεν είχε λεφτά για πέταμα, το σχέδιο ναυάγησε.

Όταν ο Ζαΐμης, σαν Πρωθυπουργός, έδωσε κάθε Πελοποννησιακό στοιχείο από την φρουρά του Ναυπλίου και επέμενε στη συλλογή φόρων για να πληρώσει τα Ρουμελιώτικα στρατεύματα, που ήρθαν και κατέσφαξαν τους Πελοποννήσιους, τότε κυκλοφόρησε και η παροιμία «**Τι Μπραΐμης, τι Ζαΐμης**».

Αυτό δεν εμπόδισε την οικογένεια Ζαΐμη να δώσει άλλους δυο Πρωθυπουργούς και **ακόμα μέχρι πρόσφατα ήταν στην πολιτική λόγω της..... προσφοράς των προγόνων τους στο αγώνα!**

Για την διασκευή από κείμενο του Τόλη Κοΐνη

Αντιπρόεδρος (I) 45^{ης} σειράς
Θεόδωρος Παπαδόπουλος

(ΥΓ) Το κείμενο αυτό και όλα τα παρεμφερή αναρτώνται λόγω εορτασμών των 200 χρόνων

